

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Esclaus de la violència**Diablo**

Director: F. Gary Gray. Intèrprets: Vin Diesel, Larenz Tate, Paul Rodríguez, Noah Wyle, Bradley Hall, Jonathan Perseiwys, Brian Slaughter. EUA, 2000. 110 minuts. Lauren.

1. De què va? Un agent de la DEA captura un *capo* de la droga colombiana que es jura venjar en la família del superpolicia, i la cursa mortífera esclata amb virulència incontenible...

2. Com va? La violència pren força en el rectangle de la pantalla. Com és habitual en els films d'acció produïts a Hollywood, allò *visual* ha suplantat la imatge-cinema. I l'espectacle de la violència ultrapassa els subjectes. Així, la tendència a estetitzar l'agressió pren protagonisme als personatges que la pateixen. No es tracta ja de narrar històries delictives, de corrupció i drogues, d'atracaments i duels per a veure qui mata millor i més sàdicament, sinó d'agredir la mirada d'un espectador immers en la gimcana d'emocions primàries. *Diablo* és generós en convertir-nos en esclaus de la violència. A través de l'instint de venjança, o la cultura de la venjança que diria Shakespeare, el film mostra com el musculós Diesel escabetxina els dolents amb seqüències d'acció ininterrompuda, amb gust pel detall morbós, intrigant, i amb sorpreses delirants extrems de la màgia Borràs. La fotografia de Jack N. Green, habitual de Clint Eastwood, aporta lluminosa rotunditat a les explosions i mastegots.

3. I va: reservada pe a col·leccionistes de *thrillers* amb trama elemental.